

Publicerad 2023-05-05 05:58 av Matts Eriksson

En identitet

I sina kostymer strukna. Alla män bär kostym eller kavaj.

Klädda som hjordar trygga. Vad säger deras klädsel. Att de ägs av någonting större som ständigt sveper runt jorden. Affärskedjornas biträden.

Finns en tilltro till det de symbolar. Så likställs alla i den anonyma dressen. En trygghetett beslut att inte ha fattats. Pålitligheten som den nu spredsöver jorden. Vi är bara vår funktion och resten representerar vi bland miljoner andra.

Att alltid tillhöra, att alltidvara utbytesvar

På fotbollsarenan samma gemensamma klädbruk.

Jag misstror män i uniform. Den kollektiva skulden kan öka utan att någon är ansvarig.

För att sammanhöra vill män klä sig i samma kläder. Men jag går. Bort från armeerna där tusentals delar på samma identitet. Med olika kläder gick vi inte in i samma tillfångatagande där ingen är ansvarig tills de anonyma gör det. Varje individuell i sina oidentifierbara klädsel delar på skulden. Ingen bär den ensam.

Mig äger ingen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Matts Eriksson med Poeter.se id #50865 innehar upphovsrätten